

Vilmon Gyuláné
(1927–2013)

Mély fájdalommal értesültünk, hogy Vilmon Gyuláné, született Bacskay Katalin, a Semmelweis Egyetem (akkor még SOTE) Központi Könyvtárának volt vezetője, 2013-ban távozott az élők sorából. Elődömként 1973 és 1990 között vezette a könyvtárat, 1973-tól 1980-ig megbízott, majd 1980-tól kinevezett igazgatóként.

1932-ben született Kisvárdán, érettségi után az ELTE magyar irodalom és könyvtár szakán szerezte meg diplomáját. Rövid közművelődési tevékenység után kezdett foglalkozni a könyvtári szakmával, 1957-től az egyetem, akkor még Semmelweis Orvostudományi Egyetem szakkönyvtárosa lett.

Töretlen könyvtárosi pályafutása során volt gyakornok, majd tudományos segédmunkatárs, munkatárs, igazgatóhelyettes, megbízott igazgató, végül 1980-tól a Központi Könyvtár kinevezett igazgatója.

Az ötvenes–hatvanas években szerezte meg és mélyítette el helyi szakmai ismereteit. Ezen ismereteket tovább kutatva és elemezve, értékelve számos orvostörténeti közleményt, könyvfejezetet írt; többek között a másfél évszázados múltra visszatekintő kari (majd egyetemi) könyvtár történetéről is. Publikációs tevékenységéhez tartozott még az *Egyetemi évkönyvek* szerkesztésének munkája, majd az akkori korszerű információs források, eszközök használatáról is készített jegyzetet a hallgatók számára.

A múlt, a történeti események megőrzésére irányuló törekvését illusztrálja, hogy az 1970-es évek elején az ún. tanártestületi ülések jegyzőkönyveit egy iratrendezés során selejtezésre ítélték. Amikor Vilmon Gyuláné észrevette a folyosóra kikészített köteteket, nagy hibának tartotta ezt az eljárást, azonnal begyűjtötte a köteteket, a szobájában őrizte és kutatta tartalmukat. Később a levéltárba kerültek e művek. Ezzel a hozzáállásával, cselekedetével is arra tanított bennünket, hogy meg kell becsülni a múltat és az értékes forrásokat.

Igazgatósága alatt, az ő személyes közreműködésével a Központi Könyvtár országos feladatkörű, tudományos szakkönyvtár lett. Ekkor kezdődött el nagy folyóirat-állományának számítógépes feldolgozása, és a számítógépesítés kezdete is ez időre esett. Munkája elismerésül az évek során miniszteri dicséretet, a SOTE kiváló dolgozója címet, Kiváló munkáért kitüntetést, valamint az *Orvosi Hetilaptól* „Markusovszky-díjat” kapott.

Mind a megjelent írásai által, mind a könyvtárat építő és fejlesztő munkájával maradandót alkotott. Emlékét így őrizzük.

Vasas Livia